

CASA ȘCOALELOR
BIBLIOTECA PEDAGOGICA

• 12 9104

POEZII

DE

GHEORGHE DIN MOLDOVA

(1880—1889)

GHEORGHE DIN MOLDOVA

69329

240329

P O E Z I I

(1880—1889)

CASA ȘCOALELOR
BIBLIOTECA PEDAGOGICĂ

N° 9404

BUCUREȘTI

„TIPOGRAFIA NOUĂ“ GR. PANAITESCU, PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE 19

1894

145218

1956

Biblioteca Centrala
BUCURESTI
Cota 69329
Inventar 145218

RC 20/2002

B.C.U. Bucuresti

C145218

POEZII

DE

GHEORGHE DIN MOLDOVA

(1880 - 1889)

BAT'O, DOAMNE

Bat'o, doamne, pacoslea
Pe pustiea dragostea

Că de cînd îi zic iubire,
Îndrăgesc într'o neștire

Și de cînd îi zic amor,
Îndrăgesc de mă omor.

ÎN PĂDURE

Liliana 'n zori de ziuă
La pădurea cea de fagi
Se dusesese singurică
Cu cofița după fragi

Și'ntilnindu-ne'n poiană,
Să-î ajut m'a 'ngăduit, —
Ș'am cules de pe guriță-î
Fragul cel mai pîrguit.

Astăzi bate vînt de iarnă
Prin pădurea cea de fagi ;
Fata însă pleacă veşnic
Cu cofiţa după fragi.

SĂRĂCIE

Veste tristă, tristă veste :
Nici un ban în buzunări.
De-acù ochii tăi, drăguțo,
Vor sluji de luminări

Iar doî fragi muiiați în lapte,
Drept băut și drept mîncare.
Să mîncăm ! Pieptariu 'n lături,
Nu căta că-î postu-mare.

Și cînd struguriî s'or coace,
De-î fi mamă, de-oiû fi tată,
N'a fi, puico, vina noastră,
Ci-a fi lumea vinovată.

Ce să faci în toiul ierneî
Făr' un ban în buzunări,
Cînd dulcî ochiî tăî, drăgușo,
Ni slujesc de luminări?

AD TEUTONIAM

Germanie cuceritoare,
Urăsc netoții tăi burgheji,
Filosofia ta nebună
Și grenadirii tăi viteji

Dar închina-voiă băutura
Ce-aă născocit strămoșii tăi —
Pentru drăguții ochi albaștri
Aă fiicelor tale bălăi.

FRAGI ȘI MURE

Cînd țigăncușa cu ochi de mure
În zori se 'ntoarce de la pădure,
Ducînd cofița plină cu fragi,

Mă uit la dînsa și'mi zic în mine :
Îmi plac și fragii — simțesc prea bine —
Murele însă, mi's mult mai dragi.

IAD ȘI RAIU

O copilă, care 'n viață
Indrăgise nouă sate,
Vie, sprintenă, glumeață,
Mergera 'n Iad, pentru păcate.

Un copil drăguț și care
Pe pământ crezuse 'n Crist,
Pe a Raiului cărare
Se'ndrepta tăcut și trist.

Dar în drum se 'ncrucisează
Căile la Iad și Raiu ;
Impreună jos s'așează,
Sub molidul de pe plaiu

Și era aproape sară
Cînd porniră de subt brad
Și'mpreună-o apucară
Pe cărarea de la Iad.

18 MART

Draga mea, te fă frumoasă :
Azi e zi de sărbătoare.
Toarnă vin de tămioasă
În străbunele ulcioare

Și coleà pe iarbă verde,
Colea jos, sub ceriũ sãnin,
Adã dulcea mea frumoasă
Pline cupele cu vin

Și să bem ! — pentru aceia
Ce-aũ luptat în vieața lor
Ș'aũ pierit, avind ca țintă
Fericirea tuturor.

ZĂDARNIC

Zădarnic cerci, copilo,
Durerea să'ți ascunzi:

De-un veac mi-aŭ spus-o mie
Albaștriŭ ochi profunzi,

Gurița ta 'ntristată,
Obrajiŭ ce se sting...

Iar dacă-am ris atuncea,
Am ris — ca să nu plîng.

UNEI BABE

145218

Dacă vreî să fii iubită,
Dă-î parale lui Didim:
El — sărmanul! — ne răzbună
Pe noi iști cari plătim.

LA SĂCERE

Colo'n lanul cel de griu
Merg flăcăii păn' la briu,
De cu zori și până 'n sară
Săcerind griul de vară

Cînd nevestele din sat
Cînepa pun la muiat
Maî de vale de la griu, —
Cu cămașa prinsă 'n briu

Iar cînd soarele dorit
De trei sulii e suit,
Se zăresc viind din sat
Fetele cu de mîncat

Și cum vin spre muncitorî,
Tot cu ochi ispitorî,
Ei le prind cu drag de briu
Și părechî se 'nfundă 'n griu.

ARMINDEN

Adă oalele pe masă —
Cu pelin cofița-î plină ;
În norocul tău, drăguțo,
Și'n norocul meu închină :

Cum șad oalele 'nșirate
Până'n gură cu pelin,
Tot așa să'ți steie ție
Dragostile toate 'n plin ;

Iar cum scurgî de vin cofița
În ulcele pîntecoase,
Să se scurgă după mine
Ochiî fetelor frumoase.

CÎNTEC

Frunză verde de dudău,
Rău era 'nainte, rău,
Cînd ciocoiul cel străin
Te umplea de-amar și chin

Dar acuma-î și mai rău,
Că ciocoiu-î frate-tău,
Că-î romîn și că-î creștin
Și la suflet tot hain.

DIN ANACREON

Străvechea noastră vitejie
S'o urce alții sus la stele ; —
Eă, din potrivă, tot cînta-voiă
Mereă înfrîngerile mele.

Dar nu m'a'nvins nici pedestrime,
Nici mărinari, nici călăreți,
Ci-o neștiută încă oaste —
Cu ochii aruncînd săgeți.

TE-AM VĂZUT

Te-am văzut numai o-dată
O, chip dulce și iubit,

Dar prea bine-aș putea zice
Două vieți că le-am trăit,

Dacă-aș socoti de-atuncea
Noptile ce n'am dormit.

STRAJĂ

Cînd mă culc, la căpătăiū
Staū de strajă ochiī tăi
Și din somn cînd mă trezesc,
Lîngă mine străjuiesc.

Spune, puico, tu-ī trimeī
Toate nopțile drumeī, —
Orī de vină nu sînt eī
Și's de vină ochiī meī ?

GÎNDUL

De-aș avea un lanț puternic,
Mi-aș lega gîndul de mine
Să nu'mî fugă fără știre
Zi și noapte tot la tine.

Așa, n'am nici o putere,
Și de vreună, ori de nu vreună,
Tot la tine, zi și noapte,
Rătăcește gîndul meu.

ASĂMĂNARE

Un așa portret fidel
Cum e-al tău, iubita mea,
Nici că altul s'ar putea.

Eă de-un an mă rog la el
Ca să'mi deie-o sărutare,
Și el, — vai, ce-asămănare !

DOR NEBUN

Cînd, dăunăzi, cu trăsura
Te duceai la preumblare
Ș'ai trimis vecinei mele
Din trăsură-o sărutare, —

M'a pălit un dor atuncea,
Dor nebun : Cum aș mai vrea
Cînd tu-î trece cu trăsura —
Eu să fiu vecina mea !

DE-O POTRIVĂ

Te-ar sorbi dintr'o privire
Pătimașii ochi căprii ;
Dar tu nici nu-î bagă în samă,
Tu nici fața nu li-o știi.

Ochi căprii, orî verzi, orî negri,
Orî ca unda lină-a mării,
Pentru tine's de-o potrivă —
După stinsul luminării.

VISURI

Te stringeam cu foc în brațe,
Tu, cu foc, iar mă stringeai
Și'ndrăgiți unul de altul,
Noi visam un dulce traiu.

Lingă mine-acum stai tristă,
Eu, de zile 's amărit,
Și — sătuți unul de altul,
Azi trăim un vis urit.

TE-AM IUBIT

Pe năsipul din grădină,
Fermecat de-al tău amor,
Scri-am ieri, gîndind la tine :
« Te-am iubit și te ador. »

Peste noapte bătù vîntul
Și eă azi n'am măi găsit
Pe năsipul din grădină
De cit vorba : « Te-am iubit... »

MOARTĂ

Firea toată 'mă părea moartă
Cind în cale-a fost să'mă ieși
Ca să'mă umpli de viață
Cimitirul urieș.

Azi, îmi par însuflețite
Cite'n lume și'n stihii,
Numai tu ești pentru mine
Moartă, moartă 'ntre cei vii.

Ș'ACUMA ÎNCĂ

Ș'acuma încă de mai trec
Pe subt uitatele-ți ferești,
Că nu mai pot de dorul tău, —
O, nici de cum să nu gîndești.

Dar, cînd ni-î silă de chiar noi,
De vremi trecute cînd dorim,
Par'că ne mină nu știu ce
Fără de voie 'n țintirim.

VARA

Hodinind, cosașii cată roada holdelor muncite.
Ca pe-o maștigă pământul mi'l privesc bieții copii :
Miriști dese, lanuri coapte, arături painjinite —
Tot covorul de-avuție, așternut peste cîmpii.
Cutele crișnesc pe coase și prin firtele 'npăcate
Cad pe urmele de săceri grele valuri auriî;
Unii strîng și alții leagă, iar cu poale sumecate
Fetele stîrnesc flăcăii la glumit și nebunii.

Sămuind spicele blonde cu cosița dragei mele,
Eu, din lanul de pe coastă număr stol de păsărele
Și lungit mereu pe spate, visător și trist rămîn —
Cînd deasupra mea s'avîntă prepeșița speriată
Ce privirilor pierdute grăsuliu-î piept ș'arată
Și mă face să duc dorul unui alb și fraged sîn.

VIS

S'auzea zgomot de fiere,
Strigăte de bucurie,
Ca și cum lumea 'și fărmasă
Lanțurile de robie.

Bubuitul lung de arme
Mă făcù din pat să sar,
Socotind că-a lumii bunuri
Ațițat-aũ lupta iar

Ș'am eșit în pragul ușii
Să privesc plebea luptînd, —
Ș'am văzut-o strînsă roată,
În minî tortile ținînd

Iar în mijlocu-î sta falnic
Un noŭ rege 'ncoronat.
Am privit, mi-am întors capul —
Și m'am dus de m'am culcat.

FRUNZĂ VERDE

Frunză verde lemn de brad
Duce-m'aș, duce la Iad

Să iaș smoală 'nfierbîntată
Și cenușă 'nveninată

Să le mestec la un loc
Raiului ca să-î dau foc.

DE CE?

Copilo, ce'mă aparî în visuri
Și nu te știu de nicăiri,
Ce'mă tulburî nopțile stinghere
Cu drăgălașe 'nchipuirî?

De ce durerilor trăite
Adugi tu amorul tău?
Ce bine ți-am făcut eu ție
Ca tu să-'mă faci atita rău?

UNEI DOAMNE CERNITE

Întregi ceasuri cite-o-dată
Am stat mut și te-am privit
Jună, veselă, frumoasă,
În veșmintul tău cernit

Și gîndeam atuncea, doamno,
La gingașul trandafir
Ce 'nflorește cite-o-dată
Răsădit în cimitir.

AŪ NU ȘTII ?

De ce-ai rămas tu mută
Ș'atit de întristată,
Aflind că azi amorul
Nu'l simt întâia dată ?

Aŭ nu știî raza luneî,
În nopțile sänine
Ce farmec dă de gingaș
Tăcutelor ruine ?

TAINĂ

Iubirea mea fără de mărgini
Tu nici o-dată n'ai s'o ști
Și taina mea n'o vor străbate
În veci profunziilor ochilor câprii.

Deapururi gura'mă va fi mută
Și ochii mei în veci cuminți,
Și tu în veci nu vei pricepe
Ce greu-î, doamne, ca să minți.

Nici chiar aceste versuri triste
În mîni cîndva de 'Ńi vor cădea,
Prin minte Ńie nu'Ńi va trece
Că's pentru tine, draga mea,

Ș'astfeliu deapururi rămîne-vor
Naivă profunzii ochi căprii,
Pe cînd în urma ta deapururi —
Eă, voiă pași, fără să Ńtii.

OCHIÎ

Dintre ochiî ce 'ntilniiû
Tot ceî negri's ceî mai vii

Şi de rid, orî de's tăcuţi
Mi te 'ndeamnă să-î săruţi.

De ceî verzi să te păzeşti:
Nicî nu ştiî cum i'ndrăgeşti

Ceî albaştri's mai sănini,
Lor cu drag tot să te 'nchinî.

Dar eă, — ochii ceî căprii
M'apucaiă de-î îndrăgiiă —

Cînd le văd văpăile,
Mi s'apriind călcăile,

Cînd la mine se opresc
Ca și ceara mă topesc.

NĂLUCĂ

Veselă ca ciocîrliea,
Drăgălașă ca un basm,
Tu presaî în toată vorba
Ironie și sarcasm

Și'ti bați joc de toate cele,
De viață, de iubit,
De cei căror ești urîă
Și de cine te-a 'ndrăgit

Și nu cați, nepăsătoare,
Nici 'nainte nici 'napoi,
Ca ș'o picătură de-apă
Dintr'un răpede șuvoi.

Iar cercînd a te 'nțelege,
Te-urmăresc cu ochii triști
Și, nepricepînd nimica,
Eă — mă 'ntreb dacă ești.

DONA ELLA

Tot castelul e 'n mișcare.
Pajă 'ncolo 'ncoace vin ;
După bliduri încărcate,
Curg antalele cu vin.

Muzicii cîntă, s'aud tobe,
Porți se 'nchid și se deschid :
Se mărită dona Ella,
Floarea din Valladolid.

În saloanele-aurite
Zboară șoapte de amor ;
Prinți, gentile senorite
Se 'nvîrtesc pe urma lor

Cînd cuprins de nerăbdare,
Pătimaș s'arată 'n prag
Mirele stingheriū și singur
În aprinsul vălmășag.

E pustiū, tăcut cerdacul.
Sus — eternele făcliī,
Dedesubt scînteie balta
De lumine argintii.

Ce s'aude colo'n sălcii?
Dona Ella, ce tresai! —
Ești cuprinsă de muștrare
Orī, deșteaptă, tu visaī?

«Astăzi toate sînt schimbate,
Dona Ella, lacul, luna,
Jurăminte de-altă dată,
Dragostea de tot de-a una ; —

Numai eă sînt tot acela,
Zbuciumat de-o grea furtună...
Ești nebună dona Ella,
Dona Ella ești nebună!»

Dar mireasa prinde-a rîde,
Rîde, rîde fără saț,
Și voios intrînd în sală
Iși ia mirele de braț.

Jos, i-așteaptă telegari
Ca să zboare la Madrid, —
Ce ciudată-î dona Ella
Floarea din Valladolid!

MALAGUENA

Dragostea și portocala
Au o mare-asămănare :
Orî și cît de dulcî să fie —
Tot cam sînt puțin amare.

PE GÎNDURÎ

Pe cînd vieța nevoiașă
Mă robește unde-apucă,
Gîndul meu mi'l răscolește
Un statornic dor de ducă

Și de obște mă frămîntă
O simțire-obositoare
De pascariu, pierdut pe gînduri
Lîngă unda curgătoare.

OSÎNDĂ

Foaie verde de hemeiă,
Judecatu's de femei
Că iubesc fără temeiu,

Judecat pe nedreptate,
Saruta-mi-le-aș pe toate!

Că m'aș pus la grea osîndă:
Să iubesc fără dobîndă;
La canon mult ticălos:
Să iubesc fără folos.

EA

Dulce ca un strop de miere
Și frumoasă fără greș,
N'o întrece 'n mlădiere
O crenguță de cireș.

Fermecat, te dai în latură
Cînd în cale-o întâlnești
Și de ea nu te mai satură
Cînd ai prins să mi-o privești.

Cite visuri tulburat-a,
Cite vieți — zădărnicit !
Cine-o vede pe-adorata
Și mai este fericit ?

FĂ-NE, DOAMNE

Cînd eram copii, o-dată,
Miî de sărutări mi-a dat ;
Astăzi nu'mî mai dă nici una :
Ea-î femeie, — eî bărbat.

Ca să'mî deie-o sărutare,
Fă, tu doamne, tot ce știî ;
Iar de nu mai știî nimica, —
Fă-ne-atuncea iar copii.

DE DOR

Frunză verde busuioc,
M'a pupat mîndra cu foc
Și de-atunci oftez adînc,
Nici nu beau, nici nu mînînc.

La gură de duc zăhar,
Ca otrava-î de amar :
Iar de duc oala cu vin,
Numa' fiere și venin.

ȘI CE'MI PASĂ?

Și ce'mi pasă mie oare
Dacă-î ceriul înnorat,
Dacă soarele petrece
Într'al nopților palat?

N'am eă două mîndre stele,
Doi luceferi lucitori
Cari 'n nopți întunecoase
Mă mîngîie deseori?

Și ce'mă pasă iarăși mie
Dacă 'n lume sînt necazuri,
Dacă veșnic a mea barcă
Frămîntată-î de talazuri ?

N'ăi tu draga mea iubită
Un sîn alb și fecioresc,
Credincios liman și dulce
Unde pot să hodinesc ?

CANTILENĂ

Frunza 'n codru nu se mișcă.
E sănin și-î liniștit
Ca vieața unui suflet
Ce se știe 'n veci iubit.

Păsărelele voioase
Cintă, cintă prin copaci...
Tu, — nu ești nicî minioasă,
Nicî nu vrei să mi te 'mpaci.

STATORNICIE

Am fi voit să ne tot pierdem
În farmecul dulciî povești,
Ca nime 'n lume să ne afle
Cît te iubesc, cît mă iubești—

Și ne-am oprit, pe țârm, departe,
În liniștit amurgul sării
Și ni-am scris taina: eu — pe-o stincă ;
Drăguțo, tu, — pe unda mării.

LA PLECARE

Azi poate pentru tot de-a una
De lângă mine, drago, pleci.
Voiu rămînea să trier singur
Aleiele de liliecî.

Pentru ce dar o nepăsare
Aşa de-adincă 'n ochiî tăi,
Cînd eû, ş'acum, în vecî iubito,
Te-ador ca'n ziua cea de 'ntăiû ?

Dacă mă lași singurătăței
Și le uiți toate din trecut,
Gurița dă'ți-o, ochii dă-mi'i
Măcar odată să-î sărut.

CALE BUNĂ

Cale bună, cale bună ; cine știe 'n astă lume
Dacă poate vre o-dată noi de-acum ne-om mai vedea
Plini de viață, tinereță, plini de dragoste ca astăzi—
Cale bună, draga mea.

Tu te duci în alte locuri, unde vise-amăgitoare
Vor umbri cu gingășie a vieții tale stea,
Și 'mi lași mie numai jalea unei dragoste nestinse—
Cale bună, draga mea.

Cale bună, cale bună; dar curînd simți-vei poate
Cît de greu e'n lume astăzi un prieten a'l avea,
Cît amar simțești în urmă-își cit dor încerci perzîndu'l.
Cale bună, draga mea.

UNDE EȘTI?

Toporașii-aă înflorit
Amîndoî cînd ne-am iubit.

Toporașii s'aă uscat
Cînd te-aă dus și m'aă lăsat.

Bate vîntu 'n florării,
Eă te-aștept și tu nu vii!

Bate vîntu 'n toporașii,
Unde ești și cui mă lași?

NU TE-AM UITAT

Frunză verde baraboiu,
Pus-a lumea între noi
Munți și văi și apa mării :
Toate vămile uitării.

Bate vînt de miază-noapte,
El mi-aduce-a tale șoapte ;
Bate vînt de miază-zi,
Jalea mea te-a îngrozi.

CURGEȚI LACRIMI

Curgeți lacrimi în pîrăie,
Curgeți curgeți ne'nterupt
Lăsați ochii mei să'mă săce,
Curgeți, stavila s'a rupt.

Lacrimi, ce mai stați în cale ?
Cînd în lume soarta mea
Poata-așa a fost să fie :
Eu să pling, — să rîdă ea.

Curgeți lacrimi în pîraie
Curgeți, curgeți tot mereu...
Pe-ale voastre albe unde
Duceți-î amorul meu.

DE CE NU'MI VIÎ?

Gură dulce, ochi căprii,
Unde ești? De ce nu'mi vii?

Ce nu'mi vii ca 'n alte dăți
Darnică de bunătați?

Lîngă mine să te 'ntinzî,
Mijlocelul să'mi coprinzî,

Să mai numeri cele grinzi!

Darnică de bunătață,
Ce nu'mă vii ca 'n alte dăți?

Unde ești? de ce nu'mă vii
Gură dulce, ochi căprii?

NELEGIUIRE

Mult amărita'mă cugetare
Nelegiuite-aripă ș'a pus
Și 'n vajnicul noian al lumii
Prin idealuri s'a tot dus

Și'n calea-î jalnic de pustie,
Drăgușo, tu i-ai stălucit
Ca soarele, dușman de-avânturi,
Altui Icar nenorocit

Că nici n'ai vrut să'mă fii străină,
Să mor, de tine neștiut,
Și nici a mea să fii deapururî,
Precum deapururî ași fi vrut.

Desgustul lumilor banale
Amar, amar, vai! l'am plătit, —
În sfera ta 'nghițit de-atuncea
Pe veci netrebnic satelit.

SFÎRȘITE' S

Sfirșite's toate între noi
Iubita mea, drăguța mea ;
Nicî după ziua cea de-apoi
De-acuma nu ne-om mai vedea.

Zădarnic dulcile-amintiri
Mă istovesc noaptea, plingînd,
Tu dormi pe pat de trandafiri
Și alte visuri ai în gînd.

Nici după ziua cea de-apoi
De-acuma nu ne-om mai vedea ;
Sfârșite's toate între noi
Iubita mea, drăguța mea.

RĂMAS BUN

Rămas bun, rămîi cu bine;
De-acù în lume mă tot duc :
De cînd tu te-ai rupt de mine,
De durere mă usuc.

Tu la șchioape, oarbe pravilă
A ta dragoste-ai robit
Si de-atuncea cîte de stavilă
Între noi n'au răsărit...

Unde sint acele vremuri
Prinsă 'n brațe'mi să te 'ndoï,
Cu-ai tăi ochi să mă cutremuri
Și să plîngem amîndoï.

Anii ceia rîzi'î, plîngi'î,
De-acù n'or veni la loc :
Ne-am lăsat duși ca nătingii
Ș'am fost fără de noroc.

Ah, uitare-uitare-uitare,
Mă înneacă 'n noaptea ta
Ca pe-un om ce cade 'n mare
Și nu știe înnota

DOINĂ

Frunză verde pădureț,
Mămucuțo, sama ie'țî,
Nu te miie vr'un păcat
Să calcî calea ce-am călcat

Că pe unde doru 'mî port
Tot ce-î viū rămîne mort,
Și pe unde jalea'mî duc,
Toate, toate le usuc.

DURERE

De-a vieții grea povoață
Așa tare's biruit,
De'mă închipuii cîte-o-dată
Că de mult am și murit

Și'n mormîntul vieții mele
Sînt așa de obosit,
Par'că 'n mii de lumî trăit-am —
Și de-abia le-am părăsit.

ÎNFRUNZIT-AŪ

Înfrunzit-aŭ iarășî plopîi,
Umblă-amanțîi cite doî;
Dar eŭ nu pot să te-apropiî,
Să maî fim iar amindoî,

În a dragostiî beție
Să cădem ca 'n alte vremî,
Eŭ, — «mămucă» să'ți zic ție,
«Puiule», — tu să mă chiemî

Și să stăm cuprinși într'una,
Sara, jos, sub lilieci,
Să ne vadă prin crengi luna
Peste mine cum te plecî,

Gura ta cum se usucă,
Cum tot tremurî și cum plingî,
Cum te 'ntreb: «Ce ai mămucă?»
Și cum tacî, și cum mă strîngi.

Înfrunzit-aŭ iarășî plopîi,
Umblă-amanțîi cite doî;
Dar eŭ nu pot să te-apropiî,
Să maî fim iar amîndoî.

S'A STÎNS AMORUL

S'a stins dragă-amorul nostru
Cu tot focul lui cel viu,
Cum se stîng în lume toate
Mai de vreme, mai tîrziu.

N'oiu mai tremura, drăguțo,
De plăceri, ca'n alte dăți,
Cînd de-acum privireî mele
Tu străină-ai să te-arăți.

Tu, — pe-un altu 'l veți aduce
Într'al inimii pustiu,
Eu, — pe alta îndrăgi-voiu
Mai de vreme, mai târziu.

ADIO

De-acum, în veci adio minutelor amare.
Văzînd-o, nu mă tremur ; nu plîng, nu mă iubesc.
Ce'mî pasă de trăiește ? Nu cat s'o întîlnesc,
Abizul nepăsării mă 'nghite ca o mare.

Iar limpede misterul iubirii îmi apare :
Iluzie de simțuri, miraj copilăresc ;
În capiștea slăvită, — acelor ce iubesc,
A lor închipuire aevea li se pare.

Ce'mă pasă-a mele visuri de-or fi de-acum trădate?
Afla-voiă adorata — ori cînd voiă prăpădi-o —
Și 'n tînde de biserici, și 'n locuri desfrîdate.

Cu manta ideală a viselor sînine,
Putea-voiă să acopăr tot soiul de ruine, —
Minutelor amare, deapururea adio.

MÎNDRULIȚO DIN TROTUȘ

Mîndrulițo din Trotuș,
Te-arucași și ce făcuși?
Mă făcuși de'îi îndrăgiiu
Ochișorii tăi căprii

Ce robesc inimile,
Săca-li-ar luminile!

Că de dragă ce mi-ai fost,
Am ajuns din hitru, prost
Și de mult ce te 'ndrăgiu,
Mintea mi-o hodorogiu!

CE N'AȘ DA ?

Vai, ce n'aș da să mai revie
Acele vremi, uitate zeu,
Cînd tu erași așa nebună,
Cînd dam cu barda 'n Dumnezeu !

Același ceriū să ne 'nvălească,
Să hodinim pe-un căpătăiū,
Să fiū la primul vis al vieței
Și tu — la dragostea de 'ntăiū.

Aceieași cupă să ne-adăpe,
Tot dintr'o oală să mîncăm
Și fără știrea nimăruia,
Să ne sfădim, să ne 'mpăcăm.

Să ne gîcim dintr'o privire,
Să ne 'ntilnim tot într'un gînd,
Să rîd, — văzîndu-te voioasă,
Să plîngi, — văzîndu-mă plîngînd.

Vaî, ce n'aș da să maî revie
Acele vremi, uitate zeu,
Cînd tu eraî așa nebună,
Cînd dam cu barda 'n Dumnezeu!

MACABRĂ

Trecuse de la moarte'mă
Maă bine de un veac
Și 'n sinul ei n'aflasem
Iubiriă mele leac

Cînd, dornic, într'o noapte
Genunchiă îmi strînseiă
Și mă treziă afară
Din racla mea de teiă.

«Ah, unde ești, draguțo,
De-acum să ne iubim,
Nedușmăniți de nimeni,
În tihnă să trăim?»

Falangele 'mă săpară
O cale sub pământ
Și 'n miș de ani aflat-am
Abia al tău mormînt.

Era o criptă mîndră
Cu stîlpii de granit
Și sta pe-un soclu 'n mijloc
Sieriu'ți aurit.

«Deșteaptă-te, drăguțo,
De-acum să ne iubim
Nedușmăniți de nimeni
În tihnă să trăim»

O ușă se deschise
La glasul meu dogit,
Lăsînd un mort să treacă
Schelet hodorogit.

Era al vieții tale
Stăpîn: — Un cap rotund
Cu fruntea până 'n ceafă,
Cu ochii fără fund.

— Ce cași ? Ce vreți străine ?
Ce tulburî pe cei morți ?
Aș capăt nu iaș toate
Trecînd a lumii porți ?

El zice, se încruntă
Și gura'î clănțănea ;
Pe mîna'î dreaptă 'n deget
Veriga strălucea.

«Rămii, rămii, iubito,
Deapururi în mormînt:
Apasă oarbe pravili
Întregu-ne pămînt».

CARTE CERNITĂ

Am deschis a soartei carte
Și într'însa m'am uitat;
Dar văzînd ce mă așteaptă,
Am închis-o ș'am oftat.

Fie-care filă 'ntr'însa
Era 'n negru încadrată;
Iar pe pagina din urmă,
N'am găsit nici o erată.

ANIÎ ZBOARĂ

Aniî zboară, vieața trece,
Cu ea visele 'mî se duc:
În pustietatea răce
Rămîn singur ca un cuc

Și cum valul bate 'n stîncă,
Bat în mine miî nevoi, —
În pustiea mea adîncă,
Ce n'aș da ca să fiu doî?

FUGI AMORULE

Fugi amorule, năluco,
De-a mea inimă departe;
Că pe cât ești bun de gură,
Vorbele tale's deșarte.

Visul tău e vis zădarnic
Și de miș de anî încoace,
Răsaî numai ca ciuperca
Pe un simț de dobitoace.

Tu nu ești de cît ispita
Ce ne-o pune 'n cale firea ;
Cad în lanțuri nătărăii—
Și există omenirea.

SPLEEN

Vîntul șuieră prin hornuri,
Ploaia bate prin ferești
Tu, șazînd închis în casă,
De urît înnebunești

Și te prinde dor de moarte
Pe cînd faci filosofii
Cugetînd l'ale vieții
Ticăloase mîrșăviî —

Dar mișel, ori leneș poate,
Îndoielnic tot rămiș,
Maș citeșți, maș cașți, faci versuri
Și sfirșitul țîl amiș

Și șazănd închis în casă
De urit înnebuneșți. —
Vintul șuieră prin hornuri.
Ploaia bate prin fereșți.

PEDRO

Minieat pe dona Clara
Cea cu ochi de văpaie,
Cînd prin gîamuri intră sara,
Pedro iesă din odaie

Și 'ntîlnind în galerie
Pe Neli de la Zantù:
«Sînt sătul de căsnicie,
Idealul meu ești tu».

«Lasă-mă» Neli-î răspunde
Și cu gestu-î îl respinge,
— Pedro, cine, cînd și unde
Idealul ș-'l atinge?

PRIMĂVARĂ

În pîrloagă, băietaniî, cu cămeșile 'negrite,
Arși de soare, trag de-a valma cu juncaniî lor la jug,
Pe cînd veșniciî tovarăși, cîrdul ciorilor cernite
Vînătoare fac de rîme, după direle de plug.

Peste dealuri, de prin codri, — ciripit de păsărele.
Prelungit își zice cucul monotonu-î cîntec trist,
Oile trag la mulsoare, iar a gale printre ele
Somnolența 'și duce leneș urechiatul pesimist.

De pe muchie se pogoară lung șoseaua pietruită,
Ce cotind în vale pare o panglică mohorită, —
Peste care calcă 'n tihnă un tabon de cărăuși;

Iar la umbră 'n gliea moale, eă mă 'ntind în lenevie,
Cu sulcina și cu cimbrul cisluind filosofie,
Pe cînd mintea mi-o 'ncilcește biziit de cărăbuși.

ORIENTALĂ

Leili cea sperioasă,
O podoabă de seraiū,
Samăn n'are de frumoasă
Nici o hurie din raiū.

Pe-albiī umerī ca zăpada
Cade păru-ī castaniū ;
Două rodiī de Grenada —
Subt pieptariu-ī vișiniū

Iar în fața ei cea brună,
Negri-i ochi de georgiană,
Par o noapte fără lună
Dintr'o țară africană

Și de roșă-i ca o mură
Gura-i dulce și cărnosă,
Cînd o vede, — care gură
Se mai ține sățioasă ?

Trup elastic de pisică,
Mică mîină, picior mic,
Până 'n creștet te furnică
Și nu cugeți la nimic

Iar de-o lună cînd domnește
Ca podoabă la harem,
Padișahul tot slăbește,
Eunuciî toîi o tem.

Leili stă gînditoare.
Pe-alba-î mîină, capu-î cade
Totul tace. — Cine oare
Se aude subt arcade ?

— Leili, Pisică-laie,
Trup slăvit și fericit.
De vr'un ceas te-așteaptă 'n baie
Padișahul strălucit !

«Mira, Mira, unde ești?
Unde ești, de ce rămii
Pe cărări de alămii
Tot stingheriū să rătăcești?»

În Georgia nu's femeii? —
Mira cată-a mă uita:
Leili nu-î nici a ta,
Nu măi este nici a ei.»

Tremurînd, îi cade blana.—
Goală, goală, numa'n piele
Se strecoară georgiana
În cămaşa-î de dantele

Şi piciorul eî şi'l lasă,
Rumăn ca un trandafir,
În ciorapu-î de mătăasă
Şi 'n papuc cusut în fir—

Dar zărindu-se 'n oglindă,
Tinereța ei văzînd,
Își aruncă ochi 'n grindă
Și suspină lăcrimînd

Și 'n cosița-î mohorîtă
Își ascunde ochii plînși—
Noapte-amar posomorîtă
Peste două luceferi stînși.

Obosită, gînditoare,
Cade fata pe divan
Și se'ntreabă : Cit îi oare
Din Stambul la Erivan?

«Mira, Mira, unde ești?
Unde ești, de ce rămii
Pe cărări de alămii
Tot stingheriū să rătăcești?»

Leili nenorocita,
S'a trudi de-acuma 'n van:
Calea-ī mare, nesfîrșită
Din Stambul la Erivan.»

ÎN ȘTREANG

Fată mîndră și bălaie,
Cu chip dulce, cu chip blînd,
Tu, ce-ai fost mereu muncită
De-un așa de falnic gînd,

Ți-a fost partea ta pe lume,
Ștreangul cel îngrozitor,
De te plînge și azi încă
Inima unui popor.

Dar pe capete de oameni
Cînd coroane n'or mai sta, —
O cunună de verzi lauri
Tot va 'ncinge fruntea ta.

HAMLET

O, minte, duh fără de-astîmpăr,
Zădarnic zbori din veac în veacuri
Cătînd la rălele de astăzi
Pe veci vindecătoare leacuri.

Un veşnic mîne va să schimbe
Cele 'ntocmite rău, orî bine—
Şi idealul tău de-acuma
Se va 'ntrupa cîndva de sine

Și birui-te-a veșnic vremea,
De-ai vrea să steie, orî s'o miî:
De nu poți minte-a fi un Siva,
Neputincios Hamlet rămiî.

SFAT

Copilo, pururea te'ndreaptă
Nepăsătoare 'n calea ta :
Iubirea vine 'n fuga mare
Dar greu-î, doamne, a uita.

Eă știu o veșnică poveste :
Ci-că era de mult o-dată
Un băietan picat din soare
Ș'un puișor drăguț de fată

Și se 'ndrăgiră ca o clipă, —
O fi de-atunci un secol, doî, —
Și 'n voluptatea suferinții
Se mistuiesc azi amîndoî.

Iubirea vine 'n fuga mare
Dar greu-î, doamne, a uita :
Copilo, pururea te 'ndreaptă
Nepăsătoare 'n calea ta.

ROMÎNIEA IRREDENTĂ

Frați de sînge, frați de luptă,
Azi e zi de sărbătoare:
Orî-ce inimă tresaltă
Pentru lupta viitoare

Și cu drag, pe-a lumii hartă,
Azi privirea noastră cată
Țările ce-aū să închiege
Dacia neatîrnată.

De la vetrele străbune,
De la Tisa la Carpați,
Toți romîniî să se strîngă
Toți, de-un singur dor mînați

Și să piară dușmăniea
Din hotară la hotară,
Între robii din lăuntru
Și 'ntre robii din afară.

Dorind pacea, — pentru luptă
Orî și cînd gata să stăm;
Dacă vrem să trăim liberi, —
A muri să învățăm.

ÎN TEMNIȚĂ

Între patru ziduri negre,
Îndoit de slăbiciune,
Cu picioarele în lanțuri
Și cu mâinele 'n cătușe
Șăde tata ofilit.

Pe o bancă, lângă dînsul
Mama geme de durere
Și pe brațele ei ține

Copilița ce zimbește
La sărmanul osîndit.

Dar la gîmful cu lungi gratii
Se arată temniceriul
Cu-o selbatecă privire ;
A lui inimă tocită,
Nu mă simte fericirea
Unui dulce sărutat.

Mama pleacă cu felica.
După ele trist se uită
Osînditul cu durere ;
Iar copila se întoarce
Și spre dînsul mă trimite
Un suris nevinovat.

MOARA

Pe ghizdele, la fîntînă,
M'am oprit să hodinesc;
Jos în vale moara umblă
Și bulbucii clocotesc

Și de-un ceas mă uit într'una
Gînditor privind în loc
Cum la vale 'n valuri vine
Apa morii de pe scoc.

Pe-ale roții spițe dese
Unda cade sgomotos
Și le mină cîte una
Acù sus, ș'acuma jos, —

Pe cînd vremii sămănindu-î,
Un moșneag, morariu din sat,
Gîrbov, șălile 'și îndoaie
Umplind sacii îndesat.

MELANCOLIE

— Visător, cu ochii tulburi,
Obosit și veșnic treaz,
Spune, drag inimiș mele
Ce-ți curg lacrimi pe obraz?

Cînd așa de dulci ispite
Te pîndesc l'a vieței porți,
Ce-aî privirea ca smintiții
Și obrazul ca cei morți?

— Mamă, visuri mult nebune,
Idealuri, năzuinți
Ce 'n veci nu se pot atinge,
Tulbură-ale mele minți.

Veșnic am în preajmă-o umbră
A visatei fericiri,
Dar ce vreaū, nu știū eū singur
Și 's sātul de nāluciri.

— Răsfățat copil și gingaș,
Veșnic, veșnic visător,
Boalei tale leac nu este
De cît sinu'mi iubitor—

Colo 'n liniștea de ghieață,
Visurî nu te-or năvăli:
Veșnicia ți-a fi pernă,
Nesfîrșitul te-a 'nvăli.

VIEȚA

Scurt popas îi vieța noastră
Într'al vremii lung pustiū :
Cît descaleci dintr'un leagăn,
Păn' te-aburcă 'ntr'un sicriū.

AD HOMINEM

S'a dus de veci necunoscuta
Sentimentalelor ecvații.
Zădarnice's de-acuma toate
Visatele multiplicații.

Ca un biet cîne-a nimăruia,
Ca pasărea, din pom în pom,
Veî rătăci de-acum deapururi
În veci transcendental monom.

Zădarnice's de-acuma toate
Visatele multiplicații:
S'a dus de veci necunoscuta
Sentimentalelor ecvații.

HYMEN

În tăcuta lui odaie
Stînd lungit pe pat, a lene,
Razele lunii bălaie
Drăgostesc negrile-î gene

Iar obrajii lui cei tineri
Par în lapte fragi muieți,
Și ca părul zelei Vineri,
Are păr bălan și creț.

Pe molaticele perne
Cade capu-î gînditor
Şi 'naintea lui s'aşterne
Neştiutul viitor:

— Cîte doruri din trecut
Vor lua mîne vieaţă,
Cînd, prinzîndu-te în braţă,
Te voiû duce 'n aşternut?

Tremur. Poate eşî fecioară;
Iar pe-altarul zeiei Vineri,
Eû, din anii ceî mai tineri
Am jertfit a mea comoară.

Tu, ca trandafirul care
Foile nu ș'a întins ;
Eu, — flutur ce mi-am atins
Aripa de lumînare.

M'oiu putea oare preface
Să m'arăt neștiutoriū,
Cînd cu dulcile'țî strînsorî,
Tu n'ai să mă lași în pace?

Și cînd noaptea ar' să'țî spună
Lucruri carî nu le știi,
În creșință ai să fii
Că 'nvățămule 'mpreună?

Capu'mî cade gînditor
Pe molaticele perne
Și 'naintea mea s'așterne
Neștiutul viitor.

RĂMÎNE-VA

Rămîne-va după mine
Un ulcior întreg de oase
Și 'ntre miș de versuri răle,
Cîte-va stihuri frumoase

Dar vor fi uitate toate
Cîte sînt și cîte-am fost :
Că-am iubit fără nădejde,
Că-am trăit fără de rost,

Că-am umblat deapururi singur
Ca și vulturul în zbor,
Că mi-am ris de fie care
Ș'am plîns jalea tuturor.

Rămîne-va după mine
Un ulcior întreg de oase
Și 'ntre miî de versuri răle,
Cîte-va stihuri frumoase.

SINGURĂTATE

Cînd într'amurg, întins în pat,
Îmi cade capul greū pe perne,
Mă prinde-un dor nemăsurat
De lumea liniștii eterne.

Ca undele întinseî mării
De vijelie frămîntate,
Vibrează 'n veșnicî sbuciumări
Adîncul fireî mele toate

Și 'n neguri mintea mea se pierde,
Și 'ncet încet ajung nebun,
Vrînd capăt suferinții mele
Și capăt zilelor să'mă pun.

O, dulcea mea singurătate,
Tu ești mormîntul celor vii,
Odihnă lasă-mă să aflu
În brațele tale pustii.

EPITALAM

De beteală încărcată,
Cu-albe haine îmbrăcată,
Tu pășiai cătră altar
Ș'amețit de fericire,
Venea 'n urmă al tău mire —
Un pleșuv sexagenar.

Tu rîdeaî, neştiutoare
Că-a trăi nu poate-o floare
Într'un stors şi sec pămînt ;
Iar privindu-te pe tine,
Eû m'am dus, zicînd în mine :
Încă-o floare pe-un mormînt.

PUICA RADULUI

Colo 'n vale de la schit,
Lîngă plugu 'nțălenit,
Șăde Radu tolănit,
Nemîncat, nehodinit
Și jelește de trei zile
De dorul unei copile,
Jălește de-alaltăier ȳ
De dorul unei muierȳ.

Cînd, de-o dată, mări, iată
Un șoiman că i s'arată
Sus în naltul ceriului,
Tocma 'n preajma soarelui
Și lăsîndu-se 'n văzduh,
Jos, în răriștea de stuh,
El grăește Radului,
Radului, flăcăului
Din codrii Tarcăului:

— Radule, bădiță, măi,
De ce plînși ți's ochii tăi
Și de ce șăzi tolănit,
Nemîncat, nehodinit
Lîngă plugu 'nțălenit?

Care cît îl ascultă,

Radu lung, din greu oftă,
Și cu jale-î cuvîntă :

—Șoimule, fratele meu,
De te-abați din drumul tău
Ca să mă olicăiești,
Atunci dușman tu nu'mi ești ;
Iar de vii tot a nevoi,
Ia'ți cărările 'napoi
Că jelesc, biet, de trei zile
De dorul unei copile,
Jălesc, biet, de-alaltăierî
De dorul unei muierî.

Șoimule cu capul pleș,
Am o carte de la Ieși

Unde scrie lămurit
Că puicuța ce-am iubit,
Cu care ne-am îndrăgit, —
A zăcut o lună 'n pat
A zăcut și m'a lăsat.

De vreî tu să-mi fii ca frate,
Fă 'n văzduh vr'o două roate
Și te uită dintr'un fag
Unde-î cine mi-a fost drag,
Și te uită dintr'un plop
Unde-î cui î-am fost eû rob —
Și urcîndu-te 'n stihii,
De n'a fi printre ceî vii,
Pe la noi să nu maî vii...
Iar de-î scris, drăguța fată
S'o vezi încă ne 'ngropată,

La sicriu-î să te-oprești,
Mîngiind-o să-î șoptești
Că de-atuncî cînd m'a lăsat,
Lacrimî cite-am mai vărsat,
Nu-î atîta apă 'n sat;
Că de-atuncî am juruit
Cît mai am de văcuit,
Trup străin să nu 'ndrăgesc,
Tot la dînsa să gîndesc
Și cu gîndul să trăiesc.

Radu zice ; șoimu 'n zbor
Se avîntă 'ncetișor
Și se urcă, urcă dus
Tot mai sus și tot mai sus
Și conace

Nu măi face
Nicî în virful fagului,
Nicî în virful plopului
După poŃta Radului ;
Ci se duce 'n sborul lui
Tocma'n slava ceriului,
În zarea văzduhului.

Iară mult nu zăbovi ;
Se roti ce se roti
Și ce vede 'l înfioară,—
Ca un fulger se pogoară
Și din preajma plugului,
El grăește Radului,
Radului, flăcăului,
Din codrii Tarcăului:

— Alelel, Radule, vere,
Te 'ncrezuși într'o muiere,
Iar muierea-î ca și vita :
Dă 'n mulsoare cu copita.
Ți-am văzut ibovnica,
Las-o la pîrdalnica,
Tu verși lacrimă pentru ea, —
Ea-î la pieptul altuiea.

VOIEA MEA DIN URMĂ

Nică clopote să'mă tragă,
Nică popii să'mă citească,
Nică fete mari pe droagă
Nu vreaŭ să mă bocească

Nică lutul să mă 'nghiță
Cuprins în patru scînduri,
În viermî ca să'mă prefacă
Din tidvă-a mele gînduri ;

Ci hoitul aruncați'mă
Pe-un mare rug păgîn,
Ca petrecut prin flacări
Cenușă să rămîn —

Și 'n grijă adunate
Acelea cîte-am fos^t,
Într'un ulcior de oale
Să'și afle adăpost

Și ast-feliu el să fie
Iubitei mele dus,
La capu-î să mă ție
Pe-o poliță de sus,

De unde tot pîndind-o
Spre faptul dimineții,—
Să'mî tremure cenușa
De farmecul vieții.

EPITAF

Eă mă duc și las în urmă
Plin de versuri un caet, —
Versuri cari n'aă să'mă deie
O cunună de poet —

Dar în veci ele-aă să spuie
Că muncit de-un foc nestîns,
Cit am stat aici în lume,
Mult am rîs și mult am plîns.

ÎNSEMNĂRI:

- Pg. 23 - Traducere liberă din *Anacreon*, Oda XVI.
Pg. 42 - Vezi *Arvers*, celebrul sonet.
Pg. 53 - Din literatura populară spaniolă.
Pg. 66 - Reminiscență din *Alfred de Musset*, *Adieu* (1839).
Pg. 78 - Îndreaptă versul al șaptelea astfel:
Și de-atuncea cite stavili
Pg. 100 Reminiscență din *Jean Richepin*, *Les Blasphèmes*.

CUPRINS

	Pagina
Bat' o, Doamne	5
În pădure	6
Sărăcie	8
Ad Teutoniam	10
Fragi și mure	11
Iad și Raiu	12
18 Mart	14
Zădarnic	16
Unei babe	17
La săcere	18
Arminden.	20
Cîntec	22
Din Anacreon	23

	Pagina
Te-am văzut	24
Strajă	25
Gîndul	26
Asămănare	27
Dor nebun	28
De-o potrivă	29
Visuri	30
Te-am iubit	31
Moartă	32
Ș'acuma încă	33
Vara	34
Vis	36
Frunză verde	38
De ce?	39
Unei doamne cernite	40
Aă nu știi?	41
Taină	42
Ochi	44
Nălucă	46
Dona Ella	48
Malaguena	53

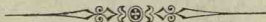
	Pagina
Pe gânduri	54
Osindă	55
Ea	56
Fă-ne Doamne	58
De dor	59
Și ce'mi pasă?	60
Cantilenă	62
Statornicie.	63
La plecare.	64
Cale bună	66
Unde ești?	68
Nu te-am uitat	69
Curgeți lacrimi	70
De ce nu'mi vii?.	72
Nelegiuire.	74
Sfirșite's	76
Rămas bun	78
Doină	80
Durere.	81
Înfrunzit-au	82
S'a stins amorul.	84

	Pagina
Adio	86
Mindrulișo din Trotuș	88
Ce n'aș da ?	90
Macabră	92
Carte cernită	96
Anii zboară	97
Fugi amorule.	98
Spleen	100
Pedro	102
Primăvara	104
Orientală	106
În ștreang	114
Hamlet.	116
Sfat	118
România irredentă	120
În temniță	122
Moara	124
Melancolie	126
Vieța	129
Ad hominem	130
Hymen	132

	Pagina
Rămîne-va.	136
Singurătate	138
Epitalam	140
Puica Radului	142
Voiea mea din urmă.	149
Epitaf	152
Însemnări.	153
Cuprins	155

VERIFICAT
2007

VERIFICAT
2017

VERIFICAT
1987